

Rozhodnutí Arbitráže PKFL č. 2024/2025-1 ze dne 11. prosince 2024

Dne 28. listopadu 2024 obdržela Arbitráž PKFL odvolání týmu Modřanský svině proti kontumaci zápasu Modřanský svině vs. Inter Ganichi z důvodu nastoupení hráče v trestu.

Vážení členové arbitrážní komise,

tímto podáváme odvolání proti rozhodnutí Disciplinární komise, které nám bylo doručeno dne 28. 11. Máme za to, že v průběhu posuzování došlo k nesprávnému vyhodnocení některých aspektů případu, což vyústilo v neúměrný a nespravedlivý verdikt. Plně uznáváme chybu, které jsme se dopustili neoprávněným zařazením hráče Milana Šídla do zápasu. S trestem ve formě zastavení činnosti na jedno soutěžní utkání pro tohoto hráče souhlasíme, souhlasíme také s odečtem 1 bodu, ale zásadně nesouhlasíme s kontumací odehraného utkání.

1. Sporné využití videozáznamu

Pravidla PKFL kladou důraz na zápis o utkání jako základní zdroj informací o průběhu zápasu. Videozáznam, který nebyl uveden v zápise, ale byl dodatečně zaslán, oslabuje prioritu tohoto dokumentu. Pokud by se měl videozáznam stát klíčovým důkazem, měla by být jasně stanovena pravidla jeho využití, aby se zabránilo nejasnostem a subjektivním výkladům v podobných případech, vše dle našeho názoru musí být vždy prioritně uvedeno v zápise o utkání, který je stvrzený podpisy.

2. Řešení situace na místě rozhodčím

Soupeř má možnost požádat rozhodčího ke konfrontaci jakéhokoliv hráče na hřišti, před, během a bezprostředně po konci zápasu, přesto tato možnost soupeřem využita nebyla a hlavně není žádný záznam v zápise o utkání. Pravidla však stanovují, že každá pochybnost by měla být řešena přímo na místě a zapsána do zápisu. Dodatečné podněty, které nebyly bezprostředně projednány, nepovažujeme za regulérní základ pro rozhodování zápasů.

Dodatečné zaslání videozáznamu, může vést k účelovému využívání pravidel ve smyslu „dodatečné snahy o vítězství mimo hřiště“.

Žádost o přehodnocení rozhodnutí - Žádáme arbitrážní komisi o:

- Přehodnocení důkazní hodnoty videozáznamu, který nebyl uveden v zápise o utkání.
- Potvrzení prioritního postavení zápisu o utkání jako klíčového dokumentu pro rozhodování, který je vždy potvrzen týmy a rozhodčím.
- Přihlídnutí k okolnostem a skutečnosti, že rozhodčí měl možnost situaci řešit na místě, což však neučinil.

Jsme přesvědčeni, že došlo k pochybení ze strany všech tří zúčastněných stran. Zvážením těchto bodů pomůžete zajistit spravedlivé rozhodování a předcházet podobným situacím v budoucnu. Děkujeme za zvážení našeho podnětu a za Vaši práci ve prospěch soutěže.

Arbitráž PKFL odvolání projednala a při vyhodnocení správnosti a adekvátnosti uděleného trestu si postupně položila pět otázek: (1) zda je přípustné použití videozáznamu jako důkazního materiálu pro potvrzení tzv. hraní načerno, (2) zda bylo zahrnutí videozáznamu mezi důkazní materiál provedeno procesně správně, (3) jaké důkazy vedly k rozhodnutí Rady PKFL, (4) zda bylo jednoznačně potvrzeno tzv. hraní načerno, a (5) zda byl udělen trest v souladu s řády soutěže a zda je tento trest adekvátní.

K první otázce: DŘ v bodě 1C uvádí, že „pokud při provedené konfrontaci nebo jiným způsobem vyjde najevo, že klub nastoupil do zápasu s hráčem, který není uveden na soupisce nebo který je v disciplinárním trestu nebo který není z jiného důvodu oprávněn do zápasu nastoupit, je tento klub potrestán“. Arbitráž PKFL souhlasí s tím, že klíčovým dokumentem je Zápis o utkání, a stejně tak souhlasí s tím, že primárním

nástrojem pro ověření toho, zda nedochází k tzv. hraní načerno, je konfrontace, tedy kontrola totožnosti hráčů přímo na hřišti. Platí nicméně také to, že závažné disciplinární prohřešky mohou být řešeny i zpětně a mimo to, co je uvedeno v Zápise o utkání. Lze to uvést na příkladu DŘ 1D, podle nějž „pokud dojde k inzultaci rozhodčího nebo jinému závažnému disciplinárnímu provinění, které má podle pravidel vést k okamžitému ukončení zápasu, a rozhodčí nedodrží povinný postup dle pravidel, tj. zápas neukončí, je Rada povinná tento zápas zpětně zkontumovat“. Stejnou logiku uplatňuje i bod DŘ 1C: konfrontace má být řešena primárně přímo na hřišti, pokud se tak ale nestane, jedná se o natolik závažný disciplinární prohřešek, že jej lze řešit zpětně v disciplinárním řízení. Proto Soutěžní řád připouští, aby disciplinární řízení bylo zahájeno i tehdy, pokud hraní načerno vyjde najevo jiným způsobem než konfrontací. Zpravidla se jedná o situaci, kdy je tato skutečnost zjištěna při administrativní kontrole Zápisů o utkání, která v rámci disciplinárního řízení probíhá po každém kole. Disciplinární řád nicméně nijak blíže nerozvádí, co přesně lze, nebo nelze zahrnout pod „jiný způsob“, ani kdo může být iniciátorem tohoto „jiného způsobu“, ani to, v jaké situaci tento „jiný způsob“ může, nebo nemůže být uplatněn. Je-li hraní načerno prokázáno na základě videozáznamu, jedná se o jiný způsob důkazu než konfrontace, a jako takový je v obecné rovině videozáznam důkazem přijatelným.

K druhé otázce: SŘ v bodě 3 mimo jiné uvádí, že Rada PKFL jedná v případech závažných disciplinárních prohřešků dle Disciplinárního řádu, přičemž projednává případy na základě podnětu klubů, administrátora nebo svého vlastního. Hraní načerno je definováno v DŘ 1C, tedy spadá do disciplinární pravomoci Rady, přičemž podnět k zahájení disciplinárního řízení může přijít i ze strany klubů. Přestože tedy nebyla provedena konfrontace a v Zápise o utkání není žádná zmínka o podezření z hraní načerno, ustanovení SŘ nijak nevylučují možnost, aby soupeř na tuto skutečnost upozornil *ex post*, stejně jako SŘ nijak nevylučuje možnost, aby na základě takového podnětu Rada PKFL zahájila disciplinární řízení. Nelze vyloučit situaci, kdy při samotném zápase klub nemá podezření na to, že soupeř hraje načerno, proto ke konfrontaci nepřistoupí, a tuto skutečnost zjistí až později po podepsání Zápisu o utkání. Hraní načerno je objektivní skutečnost a není důvodu, proč by její šetření mělo být omezeno výhradně jen na dobu zápasu, viz také vysvětlení v předchozím odstavci, že DŘ výslovně připouští možnost šetření závažných disciplinárních prohřešků i zpětně. Na druhou stranu, SŘ možnost zpětného řešení disciplinárního prohřešku na základě podaného podnětu nevylučuje, ale ani výslovně nepřikazuje. V obecné rovině tedy lze konstatovat, že je na rozhodnutí Rady PKFL, jak vyhodnotí podnět ze strany klubu na zpětné prošetření hraní načerno a zda jej bude akceptovat a zahájí disciplinární řízení, nebo nikoliv. Následně platí, že je právem a současně do určité míry i povinností Rady PKFL obstarat si takové důkazy, aby mohla o daném podnětu zodpovědně a v souladu s řády rozhodnout. Důkazy si Rada PKFL může obstarat sama, vyžádat od aktérů zápasu, převzít od administrátora či využít důkazy zasláné klubem jako součást podnětu. Je pravdou, že dokumenty PKFL nijak neupravují postup, jak nakládat s důkazními materiály v disciplinárním řízení, ale takový metodický návod v principu ani není potřeba. PKFL na rozdíl od jiných soutěží vždy zastávala více neformální, flexibilní a otevřený přístup, který není svázaný striktními procesními postupy. Ty s největší pravděpodobností stejně hráči ani jednatele klubů neznají, a tak ve výsledku slouží jen k odmítání podnětů na základě formálních nedostatků. PKFL volí opačný přístup, kdy nechává klubům velmi široké pole pro zaslání podnětů směrem k jednotlivým orgánům soutěže a snaží se tyto podněty řešit na základě věcných, nikoliv formálních skutečností. Rozhodovací role je primárně na úrovni jednotlivých orgánů PKFL, přičemž nad administrativní pravomocí Administrátora PKFL a disciplinární pravomocí Rady PKFL leží kontrolní role Arbitráže PKFL. Dvoustupňové řízení zaručuje, že všechny případy a podněty jsou řádně prošetřeny a všechny dostupné informace jsou řádně zohledněny. Pokud tedy součástí podnětu týmu Inter Ganichi byl i videozáznam, je na vyhodnocení Rady PKFL, zda jej bude považovat za relevantní a věrohodný důkazní materiál, který by

měl být součástí disciplinárního řízení, nebo nikoliv. Z procesního hlediska tedy využití videozáznamu zasláného týmem Inter Ganichi není v rozporu s řády soutěže.

K třetí otázce: z hlediska posuzovaného případu je třeba konstatovat, že zasláný videozáznam není jediným důkazem, a není dokonce ani důkazem hlavním. Paradoxním závěrem odvolacího řízení je, že klíčovým důkazem je Zápis o utkání, na jehož stěžejní význam odvolání správně poukazuje. Na první pohled je totiž zjevné, že hráč Milan Šídlo je na soupisce týmu v Zápisě o utkání zaškrtnutý a přeškrtnutý. Jak již bylo uvedeno výše, po každém kole dochází ke kontrole všech nahraných scanů Zápisů o utkání, kdy se kontroluje řada aspektů, například zda je zápis podepsán kapitány a rozhodčím, zda obsahuje technické poznámky k zápasu, zda jsou správně zapsány udělené karty apod. Pokud je při kontrole zaznamenáno, že je v Zápisě o utkání škrtnuto, nutně to vyvolává otázku, z jakého důvodu ke škrtnutí v zápisě došlo. Pokud se škrtnutí týká hráče, jenž byl v disciplinárním trestu, pak je to již vysloveně podezřelé a v podstatě automaticky to vede k šetření celé záležitosti. V posuzovaném případě došlo k tomu, že podnět týmu Inter Ganichi s videozáznamem byl zaslán dříve, než došlo ke kontrole všech zápisů daného kola, tedy disciplinární orgány již měly indicie, na co se mají zaměřit. Lze nicméně s vysokou mírou pravděpodobnosti tvrdit, že i kdyby nebyl zaslán podnět týmu Inter Ganichi a videozáznam, tak by při kontrole bylo odhaleno škrtnutí v zápisě a došlo by k prošetření okolností tohoto zápasu. Rada PKFL následně konfrontovala rozhodčího zápasu, který přiznal, že potrestaný hráč skutečně do zápasu nastoupil, a dokonce že to byl přímo rozhodčí, kdo jej v Zápisě o utkání zpětně přeškrtnul. Tím celý disciplinární případ nabral zcela novou dimenzi, protože již nešlo jen o hraní načerno, ale o manipulaci se Zápisem o utkání, za což byl rozhodčí potrestán finanční pokutou a suspendováním pro poslední kolo podzimní části ligové soutěže a celý zimní turnaj (viz příslušný disciplinární zápis). Svědectví rozhodčího je tedy druhý klíčový důkaz, zatímco samotný videozáznam už v rámci disciplinárního řízení nehrál v podstatě žádnou zásadní roli.

Ke čtvrté otázce: vzhledem k vyjádření rozhodčího lze považovat hraní hráče v trestu za prokázané, ostatně ani samotné odvolání tuto skutečnost nijak nerozporuje.

K páté otázce: tresty za hraní hráče v trestu stanovuje DŘ v bodech 1C pro klub (kontumace zápasu a bodový trest ve výši jeden bod v případě prvního provinění) a 3P pro hráče (dodatečný trest ve výši počtu zápasů, do nichž neoprávněně nastoupil, zvýšeném o jeden). Tyto tresty jsou taxativně vymezené a Rada PKFL je musí uplatnit přesně tak, jak je uvádí DŘ. Stejně tak Arbitráž PKFL se u taxativně vymezených trestů zabývá výhradně věcnou otázkou (tedy zda se daný disciplinární prohřešek stal a zda Rada PKFL postupovala v souladu s řády soutěže), nikoliv výší trestu. Ve zcela výjimečných a odůvodněných případech je nicméně možné, aby Arbitráž PKFL v odvolacím řízení taxativně vymezené tresty změnila. V tomto případě je změna trestu požadována na základě údajného pochybení všech tří zúčastněných stran, k němuž nicméně s ohledem na analýzu prvních tří otázek nedošlo. Jediným, kdo skutečně pochybil, byl rozhodčí, a to ve prospěch týmu Modřanský svině, nikoliv v jeho neprospěch. Tým Inter Ganichi sice nepostupoval zcela optimálním způsobem, ale jeho postup není v rozporu s platnými řády. Rada PKFL v disciplinárním řízení postupovala zcela v souladu s platnými řády.

Vzhledem k uvedeným skutečnostem proto Arbitráž PKFL

zamítá odvolání týmu Modřanský svině

a

potvrzuje disciplinární tresty udělené Radou PKFL za hraní hráče v trestu.

Hlasování Arbitráže PKFL 3 hlasy pro, 0 hlasů proti, 0 nehlasoval.